

Venditio, *Vide Contractus emptionis, & venditionis.*
 Quenam officia secularia vendi possunt? p. 228. n. 2515. Venditio electionis ad Officium, vel ad legatum, ibid. n. 2517.
 Verba turpia curiositatis, aut diversionis causa sunt venialia. Si non adit periculum delectationis venereæ, aut scandalum aliorum, pag. 197. num. 2194.
 Vicarius beneficii non tenetur ad horas, pag. 50. n. 503.
 Virginitas quid sit? p. 171. n. 1890. Non distinguitur à castitate quoad absolutum, ibid. Qui emisit votum virginitatis, integritate carnis voluntariè deperdita, tenetur ad votum, ibid.
 Virtutes Theologicae quantum ad præceptum negativum obligant semper, & pro semper, non sic quoad affirmativum, p. 33. n. 287.
 Vita communis in quonam consistat? pag. 97. n. 1082. Regulares, & Moniales non possunt sine mortali reculare vitam communem, si Superiores velint illam erigere, pag. 98. num. 1087. ad 1099.
 Voluntatem habens omittendi divinum Officium, aut auditionem Sacri die festo, etiam si mutata voluntate, recitet, aut audiat Sacrum, mortaliter peccat peccato interno, p. 23. num. 184. & seq. Qui unico voluntatis actu statuit omittere divinum Officium per mensem, aut annum, vel jejunium per totam Quadragesimam non committit tot numero peccata quot sunt dies, sed unum p. 355. n. 3750.
 Votum quid sit? pag. 163. num. 1785. Ejus divisio, ibid. n. 1791. Condicio in votis apponi solita quonam reddat votum absolutum, aut nullum? ibid. n. 1792. ad 1796. In voto poenali, pag. 164. num. 1797. A signatur regula, ibid. num. 1799. Metus in votis quando reddat votum validum? ibid. n. 1800. & seq. Materia ad hoc ut votum sit validum quonam debet esse? p. 165. num. 1802. ad 1818. Obligatio voti à quonam pendeat, & à quonam materia cadat obligatio

sub mortali, p. 166. num. 1819. ad 1864. Religiosus creatus Episcopus quantum ad vota, *vide Religiosus.* Interpretatio voti est strictè faciendâ, pro cujus intelligentia plura quaesita resolvuntur, p. 171. num. 1881. ad 1900. Dubium in votis, pag. 173. n. 1902. Obligatio voti cessat ex natura rei, & quando? ibid. num. 1906. ad 1914. Autoritate humana cessat votum, & per quid? pag. 174. n. 1915. Commutatio voti quid sit, & quonam vota possint commutari, & à quibus? ibid. num. 1916. ad 1926. Causa commutationis, pag. 175. n. 1922. ad 1930. Praxis commutationis in omnibus votis, ibid. num. 1951. ad 1959. Dispensatio voti quonam sit, & quonam cause ad ipsam requirantur? pag. 178. n. 1957. & 1958. Quonam possint vota dispensare, & quæ? ibid. num. 1961. ad 1971. Irritatio voti quid sit, & quotuplex? pag. 179. num. 1972. & 1973. Ad indirectè, & directè irritandum quid requiratur? ibid. num. 1975. Quonam possint irritare vota, & quæ? ibid. num. 1976. ad 1997. Ratificatio voti ut habeatur, & novam obligationem inducat, tria requiruntur, p. 180. num. 1984. Vota reservata Pontifici quonam sint, & quando reservata? pag. 182. n. 1998. ad 2018.

Usuarius habet jus utendi, & si ab ipso impediatur. potest illud ex justitia exigere, p. 207. n. 2292.

Usura quid sit, p. 215. n. 2392. Assignantur justitiam, quibus accipi potest lucrum in mutuo sine usura, ibid. num. 2393. ad 2418. Quonam sint, *vide Mutuum.*

Usus facti quid importat, p. 207. n. 2292. Differt ab usu juris, ibid. Ipsi habent Religiosi omnes in particulari; Franciscani verò, tam in particulari, quam in communi, ibid.

Usufructus quid sit, ibid. num. 2290.

Usufructuarius quando potest usufructum sine consensu proprietarii alienare, & quonam fructus ad Proprietarium spectent, ibid. num. 2295. ad 2299.

INDEX

RERUM, ET VERBORUM NOTABILIUM,

quæ in Secundo Tomo continentur.

Lit. P. paginam, N. numerum marginalem designat.

Absolutio pro apostatis à fide potest à quolibet Confessario dari, si fidem tantum exterius negaverint, p. 41. n. 330. Confessarii sollicitantis potest à quolibet simplici Confessario dari, p. 85. n. 690. In Diocesi Neapolitana est casus reservatus, ibid. Data mulieri ab ipso sollicitante, pag. 86. n. 696. ad 700. Elapso termino, p. 88. n. 726. Non debet dari à Confessariis mulieri antequam ipsa denunciet, ibid. n. 727. Qui omisit denunciationem, sed poenitentem accedit modo ad Confessarium promittens denunciare, non potest absolvi nisi denunciaret, ibid. n. 720. Qui incidit in excommunicationem ob omissionem denunciationem non potest à quolibet Confessario absolvi, bene vero virtute Bullæ, aut Regularibus virtute privilegiorum, ibid. n. 730. Qui denunciare neglexerunt in omnibus casibus Inquisitionis, quando postea denunciant non tenentur Inquisitoribus negligentiam fateri, nec cum eis pro absolutione confiteri, ibid. n. 731. Mulier sollicitata quamvis incidat in excommunicationem ob omissionem denunciationem extincto onere denunciationis, potest absolvi virtute Bullæ, aut à Regularibus, ibid. n. 731. Superveniente legitimo impedimento, potest pariter ab iisdem absolvi, vel virtute Bullæ, sed cum reincidencia, ibid. n. 732. Absolutio sola tollit censuram, p. 6. n. 52.
 Actio Inquisitorum procedendi contra hæreticum defunctum quoad ejus memoriam damnandam, statum comburendam, nullo temporis spatio præscribi potest, p. 30. n. 245. Quoad bona confiscanda præscribi potest spatio quadraginta annorum, ibid.
 Adjudicarius quando tenetur ex vi monitorii ad restituendum, vel revelandum? p. 16. n. 138. ad 157. Adjudicarii interesse ratiocinari solet ad septem pro centum, dummodo sit verum, & reale, p. 19. n. 149.
 Adjudicatio facta virtute pacti ad discursum quotuplex sit? p. 16. n. 138. Ut sit facta cum læsione enormissima sufficit, ut excessus dimidii justitiam sit unius nummi, ibid.
 Advæ in aliquo loco per modum transitus commorantes, non ligantur censuris per modum legis p. 25. n. 206. Ligantur tamen censuris latis per

monitorium, ibid. n. 207. Post commissum delictum si è loco discedant ante publicationem monitorii, & redeant ad propriam Diocesim, Episcopus proprius tenetur citare, & quando? ib. num. 208.

Ægyptianæ malam, vel bonam divinantur fortunam possunt ab Inquisitoribus puniri, p. 43. n. 351. Angelorum nomina ignota præsumuntur pro tacita demones invocatione, ibid. n. 356.

Apostata à fide si tantum exterius fidem negaverint absque errore in intellectu, in foro conscientie non incurunt excommunicationem Bullæ Cœnæ, p. 41. n. 330. Possunt absolvi à quolibet Confessario, ibid.

Appellatio à decreto de Monitorio, p. 3. n. 25. Appellatione pendente, testes non tenentur revelare, ibid. n. 26.

Astrologia judiciaria quid sit? p. 42. n. 344. 7. Est prohibita, ibid. n. 345.

Augurium quid sit? ibid. n. 344. 8.

B

Beatificatio differt à Canonizatione, & per quid? p. 50. n. 413. Per ipsam sit absolutum, & completum judicium quod vir Dei sit in gloria, ibid. De fide est in ea Romanum Pontificem errare non posse, p. 49. n. 409.

Blasphemia quid, & quotuplex sit? p. 39. n. 310. & seq. Blasphemia non est vocare amatam Deum, aut Idolum suum, ibid. n. 312. Blasphemiæ non sunt istæ locutiones, scilicet *putana di Dio* subdendo postea *Bacco Sancto Dia relicto volo*, p. 40. n. 315. Blasphemiæ sunt dicere: *Pota di Dio*, ibid. n. 314. *Por la amma di Dio*, intelligendo de Deo, ut in se est, ibid. n. 315. *Renego S. Petrum*, ibid. n. 316. Pofferre verbum destructivum Virginitatis Matris Dei, aut alterius Sanctæ est blasphemia hæreticalis, ibid. n. 317. Blasphemia quæcumque, etiam ex joco prolata, est mortalis, ibid. n. 319.

Blasphemi hæreticales in Inquisitione Romana censentur suspecti de vehementi, ibid. n. 320. In Inquisitione Hispaniæ regulariter habentur suspecti de levi, & quando de vehementi? ibid.

Bona in quæ homo pati potest damnum quot sint? p. 12. n. 113. Bonum altioris ordinis præferri de-

bet bono inferioris ordinis, ibid. Bona Castrensis, quali Castrensis, Adventitia, & Profecticia quam sint? p. 21. n. 168. Bona Paraphernalia uxoris scilicet cum heretico contrahentis non cedunt fisco, ibid. n. 169. Bona heretici confiscata quam debeant esse? ibid. n. 161. ad 171. Quanam bona Clericorum subiciantur fisco? ibid. n. 170. Bona Religiosi heretici non subiciuntur fisco, ibid. n. 171. Bonorum confiscatio est una ex penis hæresis formalis, p. 20. n. 158.

Bulla, & decreta circa sollicitationem, p. 66. n. 572. ad 574. Bulla Greg. XV. est norma, & regula in hac materia, p. 67. n. 574. Bullarum finis, ibid. n. 576.

C

Canonizatio differt à Beatificatione, & per quid? p. 50. n. 412. In ea Romanus Pontifex errare non potest, p. 49. n. 409.

Casus reservati Pontifici differunt à reservatis Episcopo, & per quid? p. 47. n. 392. In casibus reservatis Pontifici culpa non est reservata nisi cum excommunicatione conjuncta, ibid.

Censura non tollitur nisi per absolutionem, p. 6. n. 52. Lata per modum legis non incurritur in aliena Diocesi, p. 24. n. 201.

Confessarius sollicitans potest à quolibet simplici Confessario absolvi, p. 85. n. 690. Non tenetur monere penitentem à se sollicitam ut denunciaret, p. 86. n. 698. Tenetur monere denunciantem aliorum, p. 83. n. 678. & p. 89. n. 734. & 737. Quando denunciandus sit Confessarius? Vide Denunciatio. Denunciare debet Confessarius illum, qui ad confessionem accessit animo non confitendi peccata, sed inducendi ipsum ad hæresim, p. 35. n. 280.

Confessionis locus triplex, p. 75. n. 615. ad 617. Ut unus denunciacionis habeatur in quoniam ipsorum requiratur confessio? ibid. n. 618.

Confessio bonorum est una ex penis hæresis formalis, p. 20. n. 158. Est pena lata sententiæ, ibid. n. 159. Super quibus bonis fieri debet confessio? ibid. n. 161. ad 173.

Contractus est conventio ultrò, citròque obligatoria, p. 17. n. 141. In eo possunt apponi pœnæ, p. 10. n. 151.

Correctio fraterna quando præmittenda sit? p. 10. num. 89. ad 97. In delictis ad Sanctum Officium spectantibus, tam si sint de hæresi formalis, quam sollicitatione, & suspecta de hæresi non est præmittenda, p. 86. n. 702. ad 705.

Crates Monialium quando Confessionaria dicantur? p. 75. n. 621.

Creditum quando cedit fisco? p. 22. n. 173.

Crimina publica, seu exceptuata, & privata, p. 7. n. 62. ad 65. Crimen occultum in jure quodnam sit? ibid. n. 72. Crimina immania quanam sint? ibid. n. 62. Crimina difficilis probationis quanam sint? p. 9. n. 87.

Culpam sequitur pœna, p. 37. n. 288. Qui excusatur à culpa mortali excusatur à pœnis, ibid.

D

Decretum Alex. VII. ad Sanctum Officium, p. 39. n. 249.

Delicta ad S. Officium spectantia quanam sint? p. 27. n. 226. In ipsis an sit præmittenda correctio? vide Correctio.

Denunciatio paterna in visitationibus non est facienda, si speretur emendatio, p. 10. n. 90. Denunciatio quoad monitoria, vide Revelatio. Capita denunciacionis in sollicitatione sunt septem, p. 72. n. 606. In Regnis Hispaniarum, tam in causa sollicitationis quam in ceteris causis fidei denunciatio fieri debet solis Inquisitoribus, p. 87. n. 708. In aliis regnis ubi consueto, & tale privilegium non adest, fieri potest solis Episcopis, ibid. n. 709. Terminus pro denunciacione facienda pendet ab Edicto Inquisitorum, p. 88. n. 720. Dies termini non computantur in termino, ibid. n. 721. Qui ignoravit publicationem Edicti quando teneatur denunciare? ibid. n. 722. Mulier quæ scivit Edictum, sed fuit impedita, probabilius est quod teneatur statim denunciare ibid. n. 724. Idem dicendum venie, si prævideat impedimentum futurum, ibid. n. 725. Terminus culpabiliter elapsus, incidit in excommunicationem lata sententiæ, ibid. n. 726. Quando postea denunciatur, non tenetur suam negligentiam fateri, p. 89. n. 731. Quinam sint denunciandi, & qui denunciare tenentur, vide ut sequitur.

DENUNCIANDUS EST

Confessarius sollicitans, p. 66. n. 572. Tractans inhonesta, p. 69. n. 586. In actu confessionis, ibid. n. 591. Immediatè ante, ibid. n. 592. Immediatè post, ibid. Occasione confessionis, p. 71. n. 598. Prætextu confessionis, ibid. In Confessionario, p. 74. n. 611. Simulans confessionem, p. 76. n. 630. Sacerdos jurisdictione carens, p. 67. n. 575. Si sollicitat mares, feminas, & pueros rationis inexpectes, p. 69. n. 585. Etiam si signa sint venialiter inhonesta, ibid. n. 588. Sufficit effectus attentatus, ibid. n. 588. Etiam si mulier consentiat, ibid. & p. 81. n. 666. Et non sit secuta confessio, p. 67. n. 578. p. 70. n. 594. Si sollicitet pro alio, p. 69. n. 590. Etiam si penitentem sollicitet, ut ipsa cum alia mediet pro fornicatione, ibid. n. 590. Qui mulierem ante Crucis signum præveniat, p. 70. n. 594. Qui statim duxit ad cubiculum puerum, & sollicitavit, p. 71. n. 596. Qui penitentem imposuit, ut domi nuda ab ipso disciplina afficeretur, ibid. Qui statim post confessionem dixit puero: Veni hodie ad meam domum, & tradam tibi chirographum tue confessionis, & eum sollicitavit, ibid.

Qui dixit ut verenda infirma domi ipsi ostenderet, ibid. Qui immediatè post confessionem dedit mulieri schedulam sollicitationis domi legendam, ibid.

dam, ibid. & p. 79. n. 656. Minimè si mulier non legeret, sed combureret, ibid. Qui accedentem pro confessione prævenit sollicitando, p. 71. num. 596. Qui confessionem penitentem dissuadet, & sollicitat, ibid. & p. 80. n. 607. Etiam si fidei petierit, p. 74. n. 610. Qui vocatus hodie pro confessione, sequenti die accessit, & ea postposita sollicitavit, p. 71. n. 599. Qui invitavit mulierem ad confessionem, & eam venientem prævenit, & sollicitavit, p. 72. n. 601. Qui non ex compahto, sed verè colore confessionis vocatus à muliere accessit, & provocare habuit rem, ibid. n. 603. Qui mulierem pro sequenti die confessionem penitentem statim sollicitavit, p. 73. n. 607. Qui sollicitat in Confessionario non simulans, p. 74. n. 611. & 613. Qui dixit verba inhonesta penitentem, qua non audivit sed alia mulier, p. 77. n. 636. Qui feminam, qua confessionem petit cognovit sopitam morbo, aut arte, ibid. n. 640. Qui servæ consentienti laudat pulcritudinem dominæ suæ, ut referat, p. 78. n. 645.

Qui dixit: Si essem secularis tecum nubere, ibid. n. 647. Memor esto mei, quia te ex corde diligo, ibid. Hac tua peccata cadere me fecerunt in pollutionem voluntariam, p. 79. n. 649. Nolo te audire in confessione quia amore tui capus sum ne tibi, & mihi aliquid mali contingat, ibid. n. 650. Cur etiam mecum non es humana? ibid. n. 654. Veniam in domum tuam, & promitte mihi facere, quod voluero. Qui mulieri sollicitanti dixit desine locus, aut tempus de hac materia loquendi? ibid. n. 652. Qui consentienti desiderium libidinosis dixit: De hoc agas mecum post confessionem, ibid. n. 654. Qui petit domum, ut adducat suam concubinam, p. 81. n. 662. Aut ut solus cum sola alloquatur cum muliere honesta, ibid. n. 663. Mulier denuncians non tenetur suum manifestare consensum, ibid. n. 667.

Est denunciandus si sollicitatus consentiat, ibid. n. 668. Etiam si tacuit, nullum dando reprobationis signum, ibid. n. 669. Si mutuo se sollicitent, p. 82. n. 670. Si sollicitatus ad unam speciem sollicitet ad aliam, ibid. Si sollicitatus ad factam renuat dicens se velle tantum tactibus oblectari, ibid. n. 671. Qui audiens in confessione repulsam sibi factam, dixit mulieri: Et si ille vim tibi intulisset, quid fecisses? Cui illa respondit: in tali casu cessissem? tunc Confessarius eam reprehendit, sed postea accessit ad domum, & datis manibus cognovit, ibid. n. 676. Etiam si statim penitenteat, p. 85. n. 693.

Inquisitor sollicitans est denunciandus S. Sedi, aut Supremo Tribuna Inquisit. p. 88. n. 723. Episcopi, Legati, & Officiales Sedis Apostolicæ, Sedi Apostolicæ, ibid. n. 710. ad 712. Generales Ordinum Inquisitoribus, ibid. n. 714.

Denunciatus ab uno est denunciandus ab alio, p. 31. n. 251.

Denunciandus est ille, quem post delictum statim

penitet, nisi adsit in delibatio, p. 85. num. 693. & p. 35. n. 279.

Qui accessit ad Confessarium non animo confitendi, sed inducendi ad hæresim, ibid. n. 280. Qui semel superstitionem fecit, ibid. num. 282. Etiam si non adsit præsumptio, ibid. n. 283.

DENUNCIANDUS NON EST

Mandans sollicitationem, p. 67. n. 579. Interpres, ibid. Non Sacerdos fingens se Sacerdotem, & Confessarium, ibid. Mulier sollicitans, p. 68. n. 584. Confessarius, qui ex casuali confessione mulieris cum alio Confessario est eam insecutus, &c. ibid. n. 582. Qui provocat eam tactibus dum alteri confiteatur, ibid. Qui sollicitat ad alia crimina, p. 69. n. 586. Si sollicitat in aliis Sacramentis, ibid. n. 591.

Qui ad obtinendam licentiam exundi è conventu finxit sibi oportere confessionem infirmæ audire, p. 72. n. 604. Qui mulieri ob verecundiam recusanti dixit se ejus confessionem excepturum, ibid. n. 605. Qui in scamno sedens post plurimum confessiones, mulierem genuflexam loqui volentem sollicitavit, p. 76. n. 626. Qui mulieri sollicitanti dixit: Estne hic lacus fimitis loquendi? p. 79. n. 651. Qui mulieri de turpibus sibi ab alio dictis graviter conquerenti dixit: Quid caput obtundis, si alius charus tibi dixisset non quæstia esset? ibid. n. 655. Quando signa sunt dubia, p. 81. n. 665. Si Confessarius consentiat ob minas, p. 82. n. 672. Si sollicitat siliam confessionis extra casum confessionis, p. 85. n. 690.

Non est denunciandus Confessarius, si puella simplex non percepit tunc, sed post multum tempus vim verborum, p. 77. n. 637. Qui penitenti de turpi desiderio se accusanti dixit: An si quis tibi daret pecuniam, parvares, quod cupiebas? & ipsa respondit negative, p. 83. n. 677.

Denunciandus non est Concionator, aut alius malam propositionem ex inconsideratione proferens, p. 32. n. 259. Nec qui excusatur à culpa mortali, p. 37. n. 288. Nec Superior, qui omisit legere decreta ad S. Officium spectantia nisi prius monitus, p. 42. n. 337.

DENUNCIANDUS AN SIT

Confessarius, qui dum audiebat confessionem unius fecit signa inhonesta alteri? pag. 74. n. 614. Qui posuit in Confessionario non Sacerdotem, ut per se sollicitaret, p. 68. n. 581. Qui immediatè post dixit: Expellat me pastor interini se divertit, rediit, & sollicitavit, p. 70. n. 595. Qui dixit puero: Veni hodie ad meam domum, & tradam tibi chirographum confessionis, p. 71. n. 596. Qui nihil illi dixit, sed postea tulit chirographum, & sollicitavit, ibid. n. 597.

Confessarius Monialium si tractet inhonesta in crate, p. 75. n. 619. Confessarius qui laudat de pulcritudine, p. 78. n. 643. Qui suam concubinam

nam oburgavit, p. 79. n. 653. Qui dixit: *expecta me hodie domi tuae, quia habeo tecum loqui*, ibid. n. 648. Si confentiat sollicitationi mulieris arte demonis, p. 82. num. 675. Qui post auditam confessionem accedit ad domum, & sollicitat, p. 69. n. 592. & p. 71. n. 600. Qui vocatus à muliere ægotam fe fingente ex pacto ad confessionem accessit, & rem habuit, ibid. n. 602. Si mulier non ex pacto vocet Confessarium fingens velle confiteri, &c. ibid. n. 603. Qui post confessionem misit in domum mulieris lenonem, aut litteras sollicitationis, p. 80. n. 657. Qui dedit domum insolitum, ibid. n. 658. Qui consuluit homicidium viri, ibid. n. 660. Qui dedit penitentiam pecuniam, ut tribuat suæ meretrici, ibid. num. 661. Qui confessionem petentem disuasit ex malo fine, & postea accessit ad ejus domum, p. 73. n. 609.

DENUNCIARE NON TENETUR.

Se ipsum Confessarius sollicitans, p. 68. n. 583. Non tenetur sciens, si Confessarius est mortuus, p. 84. n. 684. Quando principalis excusatur, ibid. Si timet grave malum sibi, aut suis, ibid. n. 688. Pater, mater, filius, frater, excepto crimine hæresis formalis, ibid. & p. 34. n. 270. Si Confessarius confessus sit, aut convictus, p. 84. n. 689. Si se exculpavit coram Inquisitore, ibid. n. 684.

DENUNCIARE TENETUR.

Penitens, etiam si Confessarius semel sollicitaverit, p. 83. n. 678. Qui vidit, aut audivit, ib. Qui scit ex auditu immediato, ibid. Qui audivit à fide levibus, ibid. n. 680. Ex auditu mediato, ibid. n. 682. Qui probare non potest, ibid. n. 685. Etiam si sciat sub secreto naturali, aut juramento, minime sub sigillo Sacramentali, ibid. n. 686. Aut consilio, ibid. n. 687.

Tenetur personaliter, p. 84. n. 688. Etiam amicum, ibid. n. 688. Etiam si Confessarius sit motus ex fragilitate, p. 85. n. 692. Etiam si credat esse emendatum, ibid. n. 694. Etiam si elapsum tempus, & mulier fuerit ab ipso sollicitante absoluta, ibid. n. 696. Etiam si Edictum non publicetur, p. 87. n. 706. Nulla præmissa correctione fraterna ibid. n. 701. Moniales, & quæ venerunt, p. 84. n. 688. Quando principalis denunciavit, aut denunciare non vult, ibid. num. 683.

IN DELICTIS S. OFFICII.

Denunciare tenentur omnes etiam Regulares, & suos subditos, p. 30. n. 248. Reges, p. 31. n. 252. Viator, & advena, ibid. n. 253. Si delictum sit occultum, & probari non possit, p. 33. n. 260. Si sciat ex secreto naturali sub juramento, ibid. n. 261. Excepto secreto Sacramentali, ibid. n. 262. Qui scit ex aliis, ibid. n. 263. Etiam fide levibus, ibid. n. 264. Non tenetur quis denunciare hæreticum in locis, ubi sunt permixti cum Catholicis,

ibid. n. 265. Nec hæreticus se ipsum, p. 34. n. 273.

Tenetur quis cum gravi periculo vitæ, &c. denunciare hæreticum, minime suspectos, p. 33. n. 266. & seq. Filius Patrem hæreticum, ibid. n. 268. Sic conjuncti; ibid. n. 270. Minime extra hæresim formalem; ibid. n. 271. Complex complice in casu hæresis, minime in aliis delictis, p. 34. n. 275. Hæreticum emendatum, ibid. n. 278. Minime qui cum audit Sacramentaliter, p. 35. n. 281. Impedimento durante, non tenetur quis denunciare per alium, p. 89. n. 732.

Divinatio quid sit? p. 42. n. 345. Divinationis species decem, ibid. n. 344.

Dos uxoris scienter cum hæretico contrahentis cedit fisco, p. 21. n. 169.

Donatio ante acceptationem, p. 15. n. 132. Sine insinuatione est nulla, ibid. n. 133. Ante traditionem, ibid. n. 135. Omnium bonorum est invalida, p. 17. n. 141. Excedens valorem quingentorum numerorum aureorum sine insinuatione facta est nulla, ibid. Facta ab hæretico à die commissi delicti ante diem sententiæ valet, at non est firma, p. 20. n. 160. Revocatur ob ingratitudinem donatarii, p. 16. n. 136.

Dubietas in crimine hæresis orta ex tentatione quando non sit peccatum mortale? *vide Hæresis.*

E

Edictum Inquisitionis, p. 26. n. 220. Edictum Inquisitionis est perpetuum, p. 29. n. 240. Intendit emendationem, & punitionem, p. 35. n. 278. Differt ab Edictis Episcoporum, p. 29. n. 242.

Emendationis signa, an à denunciatione excusent? p. 85. n. 695.

Episcopus potest memoriam edere, & quando, p. 1. n. 1. Plura de ipso, *vide Monitoria*. Episcopus sollicitans cui sit denunciandus, *vide Denunciatio*.

Excommunicatio Bullæ Cœnæ contra legentes, &c. libros hæreticorum, p. 51. n. 419. & p. 54. n. 453. Excommunicatio Indicis, & Pii IV. p. 51. n. 421. Non debet ferri pro veniali, p. 2. n. 13.

F

Autores hæreticorum incurrunt in excommunicationem Bullæ Cœnæ, & sunt denunciandi, p. 36. n. 286.

Filii, seu hæreses, ut bona hæretici defuncti præscribant, quid requirunt? p. 30. n. 246. Filius non tenetur denunciare patrem, *vide Denunciatio*. Tenetur denunciare patrem hæreticum, *vide ibid.*

Filia confessionis à Confessario sollicitata, extra tamen casum confessionis, non debet Confessarium denunciare, p. 85. n. 690.

Fiscus quoad bona hæreticorum, *vide Hæreticorum*. Fo.

Forus internus juvat pro externo, & quando? p. 37. n. 288.

Frater non tenetur denunciare fratrem, *vide Denunciatio*. Tenetur tamen in crimine hæresis formalis, p. 34. n. 270.

Fructus ex bonis, quæ cedunt fisco percepti tempore medio inter diem patris delicti, & sententiam, sunt ipsius hæretici, p. 21. n. 163. Data sententia, fructus, quos non consumpsit, sunt fisci, ibid.

Furtum concubinæ quando inducit obligationem restitutionis rei ablata à suo amico, & revelationis, si monitorium sit editum? p. 14. n. 125. ad 128. Quantitas ad mortale, p. 2. n. 10.

G

Geomantia est species divinationis, p. 42. num. 344. 2. Fit per signa, & puncta in corpore terrestri, ibid. Est prohibita, ibid. n. 345.

Gener, & nurus non tenentur denunciare docerum ex vi monitorii Papæ, & Episcopi, pag. 5. n. 41. Communicando cum Socero excommunicato vitando non incurrunt excommunicationem, ibid. Generales Ordinum sollicitans, cui sint denunciandi? *vide Denunciatio*.

H

Hæresis quid sit? pag. 32. n. 258. Ad S. Officium spectans quænam sit? p. 46. n. 381.

Interna quæ? ibid. Interna potest à quolibet Confessario absolvi etiam sine Bulla, ibid. Externa quæ? ibid. n. 382. Ista est reservata, ita ut neque virtute Bullæ, neque Jubilæi possit absolvi, nisi talis facultas expresse concedatur, aut in articulo mortis, ibid. Ut hæresis sit reservata, & pœnas incurrat quatuor debent intervenire conditiones, & quæ? ibid. n. 382. Qui exterius fidem negat, non est hæreticus, quamvis sit denunciandus, ibid. n. 383. Rustici, & alii homines simplices in locis hæreticorum qui ratione simplicitatis, & ignorantie pertinaces non sunt, possunt à Parochiis absolvi, ibid. n. 384. Qui aliquem articulum fidei deliberate judicat esse dubium est hæreticus, ibid. n. 385. Negative dubius de aliquo articulo fidei an sit hæreticus, & quando? p. 47. n. 387.

Dubietas ex tentatione cum repugnantia, & displicentia voluntatis, vel non est peccatum, vel ad summum veniale, ibid. n. 388. Committens delictum hæresis formalis, ignorans tamen consuetudinem ipsi annexam an excusetur ab excommunicatione reservata in Cœna Domini? ibid. n. 391. ad 396. In causa hæresis reus punitur de novo accedente probatione novi delicti, p. 84. n. 689.

Hæreticorum bona confiscata quænam debeant esse? p. 21. n. 161. ad 171.

Hydromantia fit per signa apparentia in aqua, p. 42. n. 344.

I

Ihericium curare cum oratione sacra, & cum filo de lino, quo statura, & brachia extensa agri ter metiuntur cum aliis circumstantiis superstitiosum est, p. 46. n. 373.

Idololatria quid sit? p. 42. n. 341.

Ignorantia culpæ excusat à culpa, p. 35. n. 278. Ignorantia censuræ excusat à censura; minime reservationis à reservatione, p. 48. n. 393. Vincibilis, & invincibilis quænam sint? p. 57. n. 475. Vincibilis duplex, crassa, & affectata, & quæ sint? ibid. n. 476. & 477. Antecedens, concomitans, & consequens quænam sint? ibid. num. 478. Quænam ex istis excuset legentes, aut retinentes libros hæreticorum à censura, p. 58. n. 479.

Impedimento durante, non tenetur quis denunciare per alium, p. 89. n. 732.

Impotentia physica, aut moralis ad revelandum, & respective ad restituendum, excusat à censura monitorii, p. 23. n. 190. Impotentia physica, & moralis quando habeantur? ibid.

Inhonesta, ad quæ Confessarius sollicitans est denunciandus, veniunt solum actus venerci, p. 69. n. 586.

Inquisitio generalis, & specialis quando habeantur? p. 9. n. 80.

Inquisitor sollicitans est denunciandus, & cui? *vide Denunciatio*.

Interrogatio juridica quando habeatur? p. 5. n. 43. Quando quis juridica interrogatione interrogatur, teneat revelare se ipsum, & complices, ibid.

Judex potest procedere contra reum occultum notorii criminis per generalem inquisitionem, p. 8. n. 71.

Juramenta de re illicita non tenent, p. 4. num. 31. Ab onere denunciationis non liberatur si quis promiserit, & juraverit, se non denunciare, ibid. Juramentum promissorium non obligat, si pars remittat, p. 24. n. 193.

L

Lægati Sedis Apostolicæ sollicitantes cui sint denunciandi? *vide Denunciatio*.

Leulo enormissima quæ sit? p. 16. n. 138. Excessus pretii, ut ipsam constituat quantum debet esse? ibid.

LIBRI PROHIBITI.

Prohibere libros qui potest? p. 48. n. 397. ad 401. Materia, ob quam libri prohiberi soleat, est quintuplex, ibid. n. 402. Finit prohibitions quænam sit? p. 49. n. 403. Index librorum prohibitorum tres constituit classes, ibid. n. 404. Discrimen inter primam, & secundam classem duplex, p. 50. n. 415. ad 418.

Legentes, aut retinentes, &c. quando excommunicentur Bulla Cœnæ, p. 51. n. 418. Quando ex-

com-

communicentur excommunicatione Indicis, & Pii IV. p. 52. n. 431. & p. 53. n. 441. Legentes, aut retinentes libros prohibitos ob aliam causam, quam hæresim, non sunt excommunicati, nec de hæresi suspecti, pag. 54. n. 440. & p. 66. n. 565. Omnes sunt denunciandi, p. 54. n. 4488. Legentes, aut retinentes libros Astrologiæ, Artis magicæ, &c. quando sunt suspecti de hæresi, & excommunicationem Indicis incurrant? p. 53. n. 439. Est denunciandus qui asserat, libros ob aliam causam prohibitos posse retineri, p. 54. n. 450. Non possunt retineri, antequam expurgentur, ibid. n. 451.

Ad excommunicationem Cæne contra legentes, quinque conditiones, ibid. n. 453. ad 484. Prima, ut Author sit hæreticus, ibid. n. 454. Qui libri excluduntur? ibid. n. 455. Secunda, ut continet hæresim, aut de Religione tractet, p. 55. n. 456. Qui librum hæretici unam continentem hæresim legit quoad partem notabilem non continentem hæresim, incidit in censuram, ibid. n. 458. Si opus hæretici in plures tomos dividatur, qui legit tomum non continentem hæresim, nec de Religione tractantem, non incidit in excommunicationem Cæne, ibid. n. 459. Incidit tamen si omnes tomi non sint separati, sed coeant in unum librum, ibid. Si à libro hæretici unam continentem hæresim, hæresim deleas, adhuc censuram Cæne incurris, si eum legas, aut retineas, ibid. Qui legit, vel retinet librum hæretici de Religione tractantem, etiamsi nullam contineat hæresim, incidit in censuram Cæne, ibid. n. 461. & 462. Tertia, ut legatur materia notabilis, p. 56. n. 463. Lectio unius pagine quando sit materia notabilis? ibid. Retentio unius folii etiamsi hæresim contineat, excusat ab excommunicatione Bullæ Cæne, non sic lectio, ibid. Qui proposuit multum legere, sed paginam non excessit, vel multum retinere, sed mutata voluntate, librum configuravit, excusat ab excommunicatione, ibid. n. 464. Retinens per duos dies, aut diu, si expectet opportunitatem consignandi, excusat, ibid. n. 465. Venditores qui retinent massam foliorum an excusentur? p. 57. n. 472. Nomine libri quid venit? ibid. n. 468. & 471.

Quarta, ut scienter legatur, &c. p. 57. n. 474. Ignorantia excusans, ibid. n. 475. ad 482. Ignorans censuram, ipsam non incurrit, p. 58. n. 483. Quinta, ut legatur, &c. sine licentia, ibid. n. 484. Urbanus VIII. revocavit licentias, ibid. n. 485. & p. 54. n. 448. Quis concedere possit licentiam? p. 58. n. 486. & p. 59. n. 492. & p. 60. n. 499. Aut legere, p. 59. n. 491. An qui eam habeat, possit uti ubique terrarum? ibid. n. 493.

Legentes libros hæreticorum quinam dicantur? p. 60. n. 502. Lectio quid dicit, ibid. n. 503. Legens, & non intelligens à censura excusatur, ibid. Legentes curiositatis gratia, aut ob sermonis elegantiam non excusantur, ibid. n. 505. In locis hæreticorum non

licet legere libros illis, ad quos non spectat tueri fidem in dictis provinciis publica disputatione, aut scripto, quamvis sit cum animo errores confundendi, sed solum illis, quibus incumbit, &c. p. 62. n. 517. A censura excusatur, qui librum hæretici aliis sæpe lectum, & mente retentum memoria recitet, p. 60. n. 506. Non excusatur famulus si legat de mandato domini, si famulus quod legit intelligat, ibid. n. 507. Excusatur quis, si legat de mandato alterius, à quo prudenter grave damnum timeret, ibid. Non excusatur ipse hæreticus, si suum librum hæresim continentem, aut de Religione tractantem legat, ibid. n. 508. Si quis consulo legat paucas lines, ubi est error, ob quem liber fuit prohibitus, censuram incurrit, ibid. n. 509. Audiens alium legentem, an mortaliter peccet, & censuram incurrat? ibid. n. 511. ad 515. Legens, ubi Bulla non est recepta, quando incidat in censuram? p. 62. n. 516. & 517.

Retinens libros qui dicuntur? ibid. n. 518. Retinens ad constandam non excusatur à censura, ibid. n. 519. Si nullum cognoscit esse periculum subvertionis, non excusatur, ibid. n. 520. Non excusatur asportans de uno in alium locum, vel vendentes scienter, secus si nesciant, ibid. n. 521. Etiam non excusatur retinens in Bibliothecis ad ornatum sine animo legendi, ibid. n. 522. Pro libris prohibitis, qui de Bibliothecis Regularium forte continentur quinam incurrant, ibid. n. 523. Neque excusatur Religiosus, qui librum à Bibliotheca extractum etiam cum licentia Superioris in camera retinet, p. 62. n. 524. Inventus in domo cum libris ex hæreditate relictis suspectus non est, & quando, ibid. n. 525. Dans librum habenti facultatem legendi non incurrit censuram, & quando? ibid. n. 526. Qui donavit amico, qui eum non habet, non incurrit, sed peccat mortaliter, ibid. n. 530. Libri prohibiti sunt fisci quoad comburendum, ibid. n. 528. Ligans, aut emens pro eo, qui habet licentiam, vel servus ei præstans famularum, quando excusentur? ibid. n. 529. Si liber hæretici de medicina aliquas hæreses continens dividatur in duas partes, retinens an incurrat censuram Bullæ Cæne? ibid. n. 531. ad 537.

Imprimendum nomine quinam veniant, p. 63. n. 538. Defendentes libros hæreticorum subduntur tantum Bullæ Cæne, non Bullæ Pii IV. aut Indici, ibid. n. 543. Defendentes ingenii gratia incurrant censuram, p. 64. n. 549. & 550. Laudans quando in excommunicationem incidit? p. 64. n. 545. Qui stetit in sola voluntate defendendi quando incidat? ibid. n. 551. & 552.

Libri prohibiti, aut expurgandi cui consignandi? ibid. n. 553. Inquisitores, & Episcopi debent illos comburere, ibid. n. 555. Propria auctoritate expurgari non possunt sine mortali, ibid. n. 559. Qui propria auctoritate comburit, & non signat Inquisitori, an sit suspectus de hæresi, & aliquam censuram incurrat, ibid. n. 560. & ibid. n. 563. & p. 66. n. 566. & 571.

Locus confessionis quotuplex, vide Confessio. Locus exemptus quinam sit, p. 26. n. 219.

M

Magia duplex, & quæ, p. 42. n. 342. Differt à Maleficio, p. 46. n. 375.

Maleficium quid sit, ibid. n. 375. Dux species, ibid. n. 376. Utrum maleficium alio maleficio solvere non licet, ibid. p. 377. Ad ipsum spectant lamie, seu striges, ibid. n. 378. Ad hanc superstitionem spectat etiam abusus Sacramentorum, aut Sacramentalium ad thesauros inveniendos, & ad amorem provocandum, ibid. n. 379.

Mater non tenetur denunciare filium, vide Denunciatio. Tenetur tamen si sit hæreticus, p. 34. n. 270.

Materia ob quam libri prohiberi solent, vide Libri prohibiti.

Mandans sollicitationem non est denunciandus, vide Denunciatio.

Monialium crates quando Confessionaria dicantur, p. 75. n. 621. Moniales denunciare tenentur, p. 84. n. 688.

MONITORIA

A quo possunt concedi, p. 11. n. 1. ad 3. Quando ibid. n. 4. Pro quanta materia, p. 2. n. 5. & 9. Quando obligant ad restituendum rem levem, p. 3. n. 15. Si sequatur mors, aut mutilatio, p. 12. num. 103. In causis criminalibus clausula, ibid. An obligent quando fecerint infamia, aut testes sunt certi, p. 3. n. 20. Contra socios simulati contractus ibid. n. 24. Concubina, & conjuncti quando teneantur revelare ex vi monitorii, p. 14. n. 125. & ibid. n. 128. In dubio de intentione petentis tenent monitorium, ibid. n. 129. Intendunt emendationem, p. 11. n. 97.

Quanto tempore durent, p. 20. n. 243. & p. 5. n. 49. & 50. Mortuo Superiori expirant, ibid. n. 51. Si moriatur postquam fuit contracta censura non tollitur per ejus mortem, ibid. n. 52. Qui intra terminum se reddidit impotentem, & postea prenituit, p. 23. n. 184. Non ligant subditum, p. 24. n. 200. Qui intra terminum incipit esse subditus, ibid. n. 203. Si sit alienigena non ligatur monitorio, ibid. n. 205. Advena, & peregrini non ligantur censuris per modum legis, & quando? ibid. n. 206. Si post delictum è loco discesserint, ibid. n. 208. Civis, qui post delictum auferit, an ligetur? ibid. n. 209. Non potest ibi citari à proprio Episcopo, & quando? ibid. n. 210. Quid dicendum de excommunicatione? p. 25. n. 212. & 213. Quomodo possit citari? ibid. Superiores Regulares possunt per monitoria suos subditos ubique citare, & censuris ligare, ibid. n. 214. Episcopus in Diocesi alterius existens non potest monitorium ferre contra suum subditum, p. 27. n. 223. Si habeat locum exemptum, potest in eo contra suos subdi-

tos monitorium ferre, ibid. n. 225. Mulier sollicitata à quoniam possit absolvi? vide Absolutio. Denuncians an teneatur suum manifestare censuram? vide Denunciatio. Mulier sollicitans non est denuncianda, vide Denunciatio. Non est suspecta de hæresi, p. 90. n. 745.

N

Necromantia quid? pag. 42. num. 344.

O

Obligatio denunciandi hæreticum formalem jam mortuum esse perpetua, p. 30. n. 247.

Officiales Sedis Apostolicæ sollicitantes cui sint denunciandi? vide Denunciatio.

Omittens denunciationem hæretici, aut suspecti an sit denunciandus, & suspectus? p. 36. n. 285. An sit fautor? ibid. n. 286.

P

Pactum implicitum, & explicitum quando adfunt? p. 43. n. 353. Sola protestatio qua nolis effectum expectare à demone, quando adest pactum, non sufficit ad excusandum à suppositione, & peccato, p. 44. n. 360. Pactum ad discursum esse licitum, si excludat læsionem enormissimam, scilicet autem si supponatur eam comprehendere, p. 17. n. 141. De non petendo remedio gratioso pro læsione enormissima est invalidum, ibid.

Pater non tenetur denunciare filium, pag. 84. n. 688. Tenetur tamen si filius sit hæreticus, p. 34. n. 269.

Peccatum mortale potest haberi etiam in rebus, & quando? p. 2. n. 12. Ad ipso excusat ignorantia, p. 37. n. 287. Quantitas ad mortale requisita in materia paupertatis quanta debet esse? p. 2. n. 7. & 10.

Pœna sequitur culpam, p. 37. n. 288. Pœne possunt apponi in contractu, vide Contractus. Pœna contra Regulares non obligantes suos subditos ad denunciandum, p. 31. n. 250. Contra Confessarios retardantes poenitentes, p. 67. n. 573. & 574.

Pertinacia ad errorem requisita in crimine hæresis quomodo intelligenda? p. 32. n. 258.

Pollutio in somnis post datam causam, si retractetur prava voluntas per poenitentiam, non est culpabilis, p. 23. n. 188.

Pontificem, tam in canonizatione, quam in beatificatione errare non posse, est de fide, p. 49. n. 409.

In materia fidei, aut morum, ibid. In casibus ipsi reservatis culpa non est reservata nisi cum excommunicatione conjuncta, p. 47. n. 392.

Possessor male fidei nunquam præscribit, p. 20. n. 154. Præstigiū quando fit? p. 42. n. 344. 6.

Præsumptio quæ, & quotuplex sit? p. 85. n. 692.

Promissarius ante traditionem habet jus ad rem, p. 15. n. 135.

Propositiones pravæ ad S. Officium spectantes quales sint? p. 37. n. 289. Hæretica quæ sit? p. 41. n. 290. Propositio revelata quæ sit? ibid. Erronea quæ sit? p. 38. n. 297. Propositio, quæ sequitur ex duabus de fide, est de fide, ibid. n. 298. Theologica quæ sit? ibid. n. 299. Errori proxima, ibid. Sapiens hæresim, & fidem quæ sit? ibid. n. 300. Impia, & Pia, ibid. n. 300. Temeraria quæ sit? ibid. n. 304. Male sonans, & æquivoca, p. 39. n. 305. & 306. Scandalosa, ibid. n. 308. Periculosa, Arrogans, Seditiosa, & Schismatica, ibid. n. 309. Blasphema, ibid. n. 310. Maledica, p. 41. n. 322. Improbabilis, ibid. n. 323. Eadem propositio potest habere plures gradus, ibid. n. 325. Potest quis errare in propositionis censura, ibid. n. 327. Propositiones damnatæ sunt improbabilis, ibid. n. 324. Pyromantia quomodo fit? p. 42. n. 344. 4.

Q

Quarta conditio, ut quis incurrat excommunicationem Bullæ Cœnæ ob lætionem librorum prohibitorum, p. 57. n. 474.

Quinta conditio, ut quis incurrat in eadem excommunicationem, p. 58. n. 484.

R

Reges in delictis Sancti Officii denunciare tenentur, pag. 31. num. 252.

Regulares denunciare tenentur, vide Denunciatio, Nul- lum habent territorium, p. 26. n. 215.

Religiosorum hæreticorum bona non subiciuntur fisco, p. 21. n. 171. Religiosi peccant mortaliter, si suos penitentes, aut consilium petentes non moment de onere denunciationis, & incurrunct penas ab Alex. VII. & Paulo V. fulminatas, p. 90. n. 736. Religiosi, qui librum, è Bibliotheca extractum hæresim continentem in camera retinet, an excusetur à censura? vide Libri prohibiti.

Remedium gratiosum quando petendum? pag. 17. num. 140.

Restitutio in solidum quando habeatur? p. 2. n. 15. Fur occultus curare debet, ut res restitatur per amicum fidelem, aut probum Confessarium, p. 4. n. 39. Qui pro se retinuit, quomodo se gerere debet? p. 22. n. 176. Non obligat cum majori damno, p. 13. n. 114. Quomodo faciendâ quando imminet infamia? p. 22. n. 180. Restitui non debet ensis, quo dominus est certè usus in damnum tertii, p. 12. n. 111. Possessor bonæ fidei, si possit in restitutione suum damnum vitare, tenetur id facere ex iustitia, alioquin tenetur ad damnum, p. 13. n. 118. An teneatur quis revelare conspiratorem in Cardinalem? p. 11. n. 98.

Retentio unius folii librorum prohibitorum an excuset à censura? vide Libri prohibiti.

Retinentes libros prohibitos quando excommunicen-

tur excommunicatione Bullæ Cœnæ? vide Libri prohibiti.

Reus in causâ hæresis puniti potest de novo, & quando? vide Hæresis.

Rustici in locis hæreticorum an possint ab hæresi absolvi, & à quibus? vide Hæresis.

REVELATIO, ET RESTITUTIO EX VI MONITORII.

Revelatio cui faciendâ? p. 4. n. 29. Qui non revelando excusatur à culpa, excusatur à censura, ibid. n. 32. Excusat compensatio, ibid. n. 33. Impotentia, aut iusta causâ ad restituendum an excuset à revelatione? ibid. n. 35. Non tenetur quis revelare in causâ propicia, aut in delicto commissio in sui damnum, ibid. n. 37. Non tenetur quis revelare, si ex revelatione prudenter timeat sibi, aut suis usque ad quartum gradum aliquid grave damnum, ibid. n. 39. In dubio de iusta compensatione quid agendum? ibid. n. 36. An teneatur quis revelare conjunctos ex vi monitorii? p. 5. n. 40. Amicum? ibid. n. 43. An teneatur familiares? ibid. n. 42. Non tenetur uxor maritum, ibid. n. 41. An teneatur conjuncti in defectu aliorum? p. 14. n. 123. Quando quis tenetur revelare se ipsum, & complices? p. 5. n. 45. Filius spiritualis tenetur Patrem spiritualem revelare, ibid. n. 46. Qui non revelat elapso termino peccat mortaliter, & incurrit excommunicationem, & quando excusetur? ibid. n. 37. Et ab ipsâ non potest absolvi, nisi satisfacta parte, ibid. n. 48. Nemo tenetur revelare ea, quæ certè non scit à fidedignis, p. 6. n. 53. Nec tenetur revelare qui audivit ab eo, qui revelavit, aut vult, vel credit revelationem non profuturam, ibid. n. 54. Nec qui seivit per injuriam, ratione secreti, consilii, auxilii, ibid. n. 55. 56. 57. 58. Non tenetur quis revelare quod in iudicio probari non potest, ibid. n. 60. Excipiuntur crimina in bonum publicum, ibid. n. 62. Revelare tenetur quis sub mortali impedimenta matrimonii, ibid. n. 61. Etiam crimina, quæ sunt in damnum tertii, ibid. n. 66. Quando monitorium non præcipit denunciationem, sed testificationem, tenetur quis revelare juridicè delictum, etiam si probari non possit, p. 7. n. 73. Si crimen redundet in Reipublicæ, vel innocentis grave damnum, nedum est revelandus reus occultus notorii criminis, quod probari non potest, sed etiam reus occultus criminis, quod potest probari, ibid. n. 71. In hoc etiam casu revelandus est fur, quem tu solus vidisti, ibid. n. 70. Non excusat juramentum ab onere revelationis, p. 4. n. 31. Correctio fraterna quando faciendâ? p. 10. n. 95. Revelanda sunt delicta occulta contra Principem, Prælatum, &c. p. 11. n. 102. Qui necavit uxorem ad finem nubendi cum concubina, an revelandus? p. 12. n. 103. Quando quis vi monitorii teneatur revelare scripturas? ibid. n. 106. ad 121. Habens trans-

sump-

sumptum an teneatur illud revelare ex vi monitorii de revelanda scriptura? ibid. num. 112. Sciens concubinam Clerici possidere bona Clerici an teneatur revelare ex vi monitorii revelandis possessoribus bonorum Clerici? p. 15. n. 130. Si moriatur donator antequam nunciis perveniat ad donatarium, an sciens hæredem occultantem teneatur revelare? ibid. n. 132. In casu insinuationis faciendâ, si non sit facta insinuatio, ibid. n. 133. Et tunc si donatarius recipit, tenetur restituere, ibid. n. 134. Si facto mandato donandi, moriatur donans ante traditionem, an teneatur quis revelare famulum detinentem? ibid. n. 135. An teneatur donator revelare dona, quæ repetit ob ingrati tudinem donatarii? p. 16. num. 136. An lato monitorio de restituendis bonis hæretici, retinens creditum teneatur restituere? p. 22. n. 173. An revelandus sit qui scit debitorem vendidisse alteri suum prædium in confidentia, ne creditores illud adjudicarent? p. 25. n. 183. An revelandus qui occultat bona, ne capiantur à creditoribus, aut fisco? ibid. Qui ex malitia se reddidit impotentem? ibid. n. 190. Prorogato termino à parte, nesciente iudice, qui non revelat, aut restituit, elapso primo, aut secundo termino, an incidat in censuram? ibid. n. 192. Civis quis commissio furto non jam elapso termino alio se transiit, si non restituit, an incidat in censuram? p. 25. n. 209. Si delinquat in loco exempto? p. 26. n. 217.

Renegati, vide Apostata à fide.

S

Sacerdos fingens se Confessarium tenetur ad sigillum Sacramentale, p. 66. n. 566. Sacramentorum, & Sacramentalium abusus, pag. 46. num. 379.

Schisma, si sit externum cum errore in intellectu, non potest absolvi virtute Jubilæi, nisi talis facultas expressè concedatur, aut nisi in articulo mortis, & quomodo? ibid. n. 382.

Scire quid sit? p. 6. n. 55.

Sermones, & tractatus inhonesti in confessione parint onus denunciationis? p. 78. n. 639.

Sigillum Sacramentale omnino est servandum etiam si ex ejus revelatione salus totius mundi penderet, p. 6. n. 58. Excusatur à denunciando, p. 35. n. 280. non si est fictum, ibid.

Signa dubia in sollicitatione non inducunt onus de-

nunciationis, vide Denunciatio. Signa inhonestâ à Confessario facta non penitenti, cujus confessio nem excipit, sed alteri, an pariant onus denunciationis? vide ibid.

Signa emendationis an à denunciatione excusent? p. 85. n. 695.

Simulatio confessionis quid importat, ut onus denunciationis pariat? p. 77. n. 631.

Sollicitans quando sit denunciandus? vide Denunciatio.

Sortilegium quid sit? p. 43. n. 344. 10.

Subditus Episcopi existens in Monasterio Regularium, an teneatur sub censura ad revelandum ex vi monitorii à suo Episcopo lati? p. 26. n. 217.

Superiores Regulares omissantes legere decreta ad Sanctum Officium exemptantia quando sint denunciandi? vide Denunciatio.

Superstitio quid sit? p. 42. n. 340. Quinque sunt ejus species, ibid.

Suspicionem hæresis cessante, cessat delictum esse Tribunalis fidei, p. 85. n. 692. Confessarius sollicitans an, & quando sit suspectus de hæresi? p. 90. num. 738.

T

Terminus pro denunciatione faciendâ pendet ab Edicto Inquisitorum, p. 88. n. 720. Dies ejus non computantur in termino, ibid. n. 721. Terminum culpabiliter elapso, ibid. n. 726.

Tomi hæreticorum de Religione tractantes, vel de hæresi, vide Libri prohibiti.

Traditiones Apostolicæ quanam sint? p. 37. n. 291.

Traditiones spectantes ad fidem quot sint? ibid. n. 292. Spectantes ad ritus, & mores, ibid. n. 293. Traditiones Ecclesiasticæ quanam sint? ibid.

n. 294. In dubio an traditio sit Divina, aut Ecclesiastica, censenda est Ecclesiastica, ibid. n. 295. Qui opponitur traditioni divinæ quoad propositiones spectantes ad fidem, est hæreticus, ibid. num.

V

Vana observantia quid sit? p. 44. n. 355. Differt à Divinatione, ibid. Ejus species, ibid.

Veneficium quid sit? p. 46. n. 376.

Votum, quo voces elemosynam, ne capiatis in furto, est honestum, & tenet, p. 73. n. 609.

Uxor tenetur denunciare virum suum, si est hæreticus formalis, pag. 34. num. 270.